

Р Е Ш Е Н И Е
№ 564
гр.Перник, 29 ноември 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на осми ноември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията Георгиева административно дело № **241/2013** г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от В.П.С.,*** против определения размер на възстановителна помощ предоставен ѝ с решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 332. Излагат се доводи, че актът не съответства на целта на закона и отпуснатото ѝ обезщетение е в занижен размер. С жалбата се иска атакуваното решение да бъде изменено и да ѝ се предостави разликата до пълния размер на оценката, направена от лицензирания оценител въз основа на конструктивното становище и представляваща действителните вреди нанесени на жилището ѝ в следствие на станалото на 22.05.2012г. земетресение с епицентър на територията на община Перник. Жалбоподателката поддържа жалбата като сочи, че няма критерии по които да се определи възстановителна помощ, в случаи, при които трябва да се премахне жилищната сграда.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник пледира за оставяне без уважение на жалбата.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. С писмо изх. № 12/Д-1158-1 от 22.02.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му, жалбоподателката е узнала за постановеното решение, но поради обстоятелството, че в това писмо, а и в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК, от което следва, че жалбата е депозирана в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционния съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 12/Д-1158 от 26.05.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателката е поискала да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложила копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището ѝ е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е обявил бедствено положение, въвел е в изпълнение общинския план за защита при бедствия и е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите, която е изготвена въз основа на конструктивно становище. Комисията е дала заключение, че сградата е опасна за обитаване и не подлежи на възстановяване. Даденото проектно решение е разрушаване на сградата, като количествено-стойностната сметка е в размер на 25 443 лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 38 797 995 лева, от които 10 000 000 лв. за възстановителна помощ, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто - да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. За нанесени вреди на конструкцията на сградата е прието принципно решение да се предоставя помощ в

размер на 70 на сто от оценката на вредите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата, а за всички останали оценки над тази стойност помощта да е в размер на 10 000 лева, в която се включват разходи за проектиране и препоръки за изграждане на допълнителна строителна конструкция. С решение № 1 от 11.02.2013г., от приложение № 1 към т. 53"б" под т. 332, МКВП при МС е предоставила възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището на жалбоподателката, засегнато от природно бедствие в размер на 10 000 лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира жалбата за основателна и излага следните правни изводи:

Закона за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6

Атаквания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Акта, е в писмена форма, но няма необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и това безспорно се установява от доказателствата по делото. При това положение ответника е следвало да издаде акта при стриктно спазване разписаните правила в ПОД на МКВП при МС, касателно чл. 29, ал. 2 и след изясняване на всички факти и обстоятелства имащи значение за случая, в това число и да назначи експертиза, в случай, че не приема изготвената такава приложена по делото. От доказателствения материал по делото, който като неоспорен от страните се цени в цялост е видно, че административния орган е започнал процедура по предоставяне на средства за възстановителна помощ на пострадало от природно бедствие-земетресение лице. В административното производство за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо, което в случая не е сторено. Не подлежи на доказване и е безспорно, че населението на цялата община Перник и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се оказа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са предвидени 70 000 мил. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася. След като ответника е приел, че молителката е пострадало лице от природно бедствие е бил длъжен да оцени постъпилото искане за финансиране

по реда на чл. 29, ал. 2 от правилника и пар. 1 от допълнителните му разпоредби. Доказателства за спазване на тези норми от страна на ответника по жалбата не са налице. В административната преписка съществува доклад за предоставяне на средства, в които са определени правила и критерии и който не може да се приеме, че е незаконосъобразен, тъй като е изцяло в компетенциите на ответника. Проблемата в случая е, че в него не е застъпено принципно решение касателно сгради обявени за разрушаване. В него се говори за нарушена конструкция на сграда, за последващи действия по проектиране и препоръки за изграждане на допълнителна строителна конструкция, но не и за сгради обявени за негодни, опасни и подлежащи на разрушаване, т.е. в казуса липсват мотиви, от които да е видна волята на органа как е определил размера на възстановителната помощ. Налага се убеждението, че при постановяване на това решение по отношение на настоящата жалбоподателка единствено е взето под внимание дадената оценка, без да е прочетено конструктивното становище, в което ясно и недвусмислено е написано от лица, разполагащи със съответна квалификация в тази област, че сградата е за разрушаване и не подлежи на възстановяване. В тази връзка се представя и влязла в сила заповед № 274 от 19.02.2013г. на кмета на община Перник за разрушаване на опасната сграда, тъй като същата не може да се укрепи или възстанови. Както се спомена по-горе може би помощта е отпусната в максимално допустимия праг, който е определила комисията, но настоящия състав не може и не следва да гадае как и по-какъв начин се получава помощта в предоставения размер. Доказателствената тежест в случая е за ответника по жалбата, който не успя да докаже как е определил размера на помощта за възстановяване по отношение на сграда подлежаща за разрушаване. При липса на изложени фактически и правни основания, както и на мотиви в тази връзка, защо не приема изготвеното конструктивно становище, ведно с оценителната експертиза настоящия състав намира, че е налице съществено процесуално нарушение на административно производствените правила и не може да осъществи цялостен контрол за законосъобразност върху атакувания акт в частта, с която е отказал да предостави средства до размера на експерт-оценителите.

Дали се дължи подпомагане в претендирания от жалбоподателката размер е въпрос, на който следва да отговори ответника по жалбата при новото произнасяне. Следва да вземе в предвид и издадената заповед № заповед № 274 от 19.02.2013г. на кмета на община Перник, с която е разпоредено жилищната сграда, за която е отпусната помощта да се премахне в срок от настоящата жалбоподателка, която заповед напълно кореспондира с конструктивното становище. По отношение на констатираните по-горе нередности състава приема, че при издаването на акта са нарушени разпоредбите на чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК и акта следва да се отмени в частта за разликата от 10 000лв. до посочения от Кмета на община Перник размер, обоснован от конструктивното становище и оценката. Делото като преписка следва да се изпрати на МКВП при МС за ново произнасяне при спазване на чл. 29, ал. 2, във вр. с пар. 1 от правилника.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. и чл. 173 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отменя по жалбата на В.П.С.,*** решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 332, в частта за разликата до размера поискан от Кмета на община Перник с негово искане изх. № 12/СЛУ-4866 от 03.07.2012г..

ИЗПРАЩА делото като преписка на МКВП при МС за изпълнение указанията на съда.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховния административен съд на Република България.

Съдия:/п/